

LIBOVÝ SOUD V CHRUDIMI**LISTA**Toto fotokopie srovnává
s originálem založeným
na čl. 158 spisu.

Doloženo 14. 5. 1954 o hod.

Okresní soud v Chrudimi
dne 13. 05. 1953 Te 564/53

krát M. rubr. Rozsudek.

Jméno republiky.

Krajský soud v Pardubicích rozhodl dne 29. prosince 1953 v odvolacím líčení o odvolání obviněných Jana B. [redacted] Oldřicha B. [redacted] Vladimíra B. [redacted] Evy B. [redacted] Miroslavy B. [redacted] Ladislava S. [redacted] a Marie S. [redacted] proti rozsudku lidového soudu v Chrudimi ze dne 29. září 1953 o. j. i T 67/53-121, takto:

I. Odvolání obviněných Jana Oldřicha, Vladimíra B. [redacted] do výroku o trestu se zamítá.

II. Odvolání obviněné Miroslavy B. [redacted] se vyhovuje, rozsudek nalézajícího soudu ohledně této se zruší a tr. jak ve výroku o vině tak i trestu a obviněná

Miroslava B. [redacted] roz. S. [redacted]
nar. dne [redacted] v [redacted], okres [redacted] v domácnosti [redacted], bytem
Ch. [redacted]

zprostíruje se

dle § 162 písm.c./ tr.ř. ze žaloby, že v době od března 1950 do správ 1953 hromaděním a ukryváním značných zásob koží a galanterního zboží v celkové ceně kolem 400.000 Kčs se dopustila nekalého jednání, které by mohlo chrozniti plynulé zásobování předměty potřeby, alespoň část obyvatelstva nějakého místa.

čímž prý spáchala

trestný čin ohrožení zásobování dle § 134/1 tr.z.

III. Odvolání Evy B. [redacted] roz. S. [redacted] do výroku o vině potud se vyhovuje, že obviněná se uznává vinou trestním činem pomocí ohrožení zásobování dle § 7/2 § 134/1c tr.z. jinak se odvolání zamítá, do výroku o trestu odvolání č. st. e. n. e. se vyhovuje, rozsudek nalézajícího soudu se v tomto směru zruší a obviněná se odsuzuje dle § 134/1 tr.z. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku. Výroky o konfiskaci majetku ve smyslu § 47 tr.z. a ztrátě čestných práv občanských ve smyslu § 43 tr.z. se ohledně obviněné Evy B. [redacted] zruší.

IV. Odvolání obviněných Ladislava a Marie S. [redacted] do výroku o vině se zamítá do výroku o trestu se vyhovuje, rozsudek v tomto směru se zruší a obvinění se odsuzují dle § 134/1 tr.z. jeden každý k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců a každý k peněžitnému trestu 300 Kčs, v případě nedobytnosti k náhradnímu trestu odnětí svobody v trvání 1 měsice. Tresty jsou nepodmíněné.

V. Ostatní výroky nožéudku nalézajícího soudu zůstávají beze změny.

VI. Obvinění Jan Oldřich, a Vladimír B. jsou povinni hraditi náklady odvolacího řízení a to každý jednou třetinou /§ 68/2,70/1 tr.ř.

VII. Obvinění Eva B., Ladislav S., Marie S. roz. N. jsou povinni hraditi náklady odvolacího řízení. /§ 70/2 tr.ř-

O důvodnění.

Obvinění Jan B., Oldřich B., Vladimír B., EVA B., a Miroslava B. byli uznáni vinovními rozhodnutím nařízením, že v době od března 1950 do srpna 1953 v Chrudimi hrudili a ukryvali značné zásoby koží a galanterního zboží v celkové ceně 400.000 Kčs a dopustili se tak nekalého jednání, které mohlo ohrozit plynulé zásobování těmito předměty nějakého místa a obvinění Jan Oldřich a Vladimír B. se tohoto činu dopustili za okolnosti zvláště přítežujících.

Obvinění Ladislav a Marie S. že v téže době a témař úmyslně ku spáchání trestného činu poskytli pomoc Oldřichu a Fv. B. a sice tím, že těmto zatajované zboží uskladnili ve svém bytě.

Za to byli odsouzeni Jan B., Oldřich B., Vladimír B. pro trestný čin ohrožení zásobování podle § 134 odst.1.2. písm. c./ tr.z., Eva B. a Miroslava B. pro stejný trestný čin podle § 134/1 tr.z. a Ladislav S. a Marie S. pro pomoc k trest. činu ohrožení zásobování dle § 7/2 134/1 tr.z. k trestu vydání svobody a sice Jan B. k dedatkovému trestu v trvání 1 roku, Oldřich a Vladimír B. každý v trvání 6 let, Eva a Miroslava B. každá v trvání 18 měsíců, Ladislav a Marie S. v trvání 8 měsíců a k penězitnému trestu 300 Kčs, v případě nedobytnosti k náhradnímu trestu vydání svobody v trvání 1 měsice.

Podle § 134/2 tr.z. prohlášeno za propadlé veškeré jmění obv. Oldřicha a Vladimíra B. ve prospěch státu.

Poře § 47/1, 2 tr.z. prohlášeno za propadlé veškeré jmění obv. Evy a Miroslavy B. ve prospěch státu.

Podle § 55/1 a./tr.z- prohlášeny vči zajištěné u obv. Jana B. uvedené pod pol. 1-121 v seznamu ze dne 8. 9. 1953 za propadlé ve prospěch státu.

Poře § 43 tr.z. vyslovuje se u obviněných Oldřicha B., Vladimíra B., Evy B. a Miroslavy B. ztráta čestného práva občanských a sice Oldřicha Vladimíra B. na dobu 10 let a výněných Evy a Miroslavy B. na dobu 5 let.

Zároveň tyli obv. Jan, Oldřich, Vladimír, Eva a Miroslava B. uznání povinnými náhradit náklady trestního řízení a to každý jednou šestinou /1/6/ a obvinění Ladislav a Marie S. každý jednou dvacetinou /1/12/.

Rozsudek nalézajícího soudu napadají obvinění Jan Oldřich a Vladimír B. pouze ve výroku o trestu a namítají, že tresty jim vyměřené jsou příliš přísné a neodpovídají ani společenské nebezpečnosti jejich jednání ani mře zavinění. A proto žádají o snížení trestů obv. Oldřich a Vladimír B. obvi. Jan B., aby mu nebyl vyměřován žádny další dodatkový trest.

Obviněná Miroslava R. ve svém odvolání devozuje, že byla neprávem uznána vinou, poněvadž nikterak se nezúčastnila činné při ukryvání, zatajování zboží a věřila vrzení svého manžela, že zboží je zdaněné a že tudíž není v jednání jejího manžela ničeho závadného, ani protizákonného.

Obviněná Eva P. v odvolání namítá stejně jako Miroslava B. nejake vše, a pokud převažela v bytu svých rodičů, že tak plnila pouze příkazy svého manžela, kusých nemochla dobré odmítouti.

Obvinění Ladislav a Marie S. podaře odvolání do soudního protokolu nikterak blíže neodvádnila.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek nalézajícího soudu ve smyslu § 194 tr.ř. a tu zjistil, že skutkové zjištění nalézajícího soudu jsou správné a tuto vzal též i za požadavkového rozhodnutí o vině obviněných.

Obvinění Jan, Oldřich a Vladimír B. napadli v odvolání pouze výrok o trestu. Odvolací soud přezkoumal však i rozhodnutí, pokud šlo o jejich vinu a tu zjistil, že nalézající soud nikterak nepochybí, když ve zcela doznaném jednání obviněných jak blíže je popsáno shora, které je v plném souhlas se s vyšetřenými okolnostmi uvedenými v trestním oznámení shledal skutkovou podstatu trestného činu ohrožení zálohování podle § 134 /1, 2, 3, 4/ tr. z. a že tohoto činu se obvinění dopustili za okolnosti zvláště vřítežujících a obviněné uznal tímto trestním činem vinnými.

I. Pokud jde o odvolání obviněných Jana, Oldřicha a Vladimíra B. do výroku o trestu oznáti svobody není toto opodstatněno. Nalezající soud již sám správně přihlídl ku všem okolnostem uvedeným v § 19 tr.z. ku kterým mutně přihlídnutí při výměře trestu. Je to především vysoký stupeň společenské nebezpečnosti, kdy obvinění ukryli a odnali obchodu velmi značné množství produktů, které ines ku stále se zlepšující životní úrovni pracujících jsou více a více na trhu vydávány. Kromě toho je zde značná míra zavinění u všech shora uvedených obviněných, nebot obvinění Oldřich a Vladimír B. věděli, že jejich otec Jan B. byl již stíhan a odsouzen pro ukryvání a zatajování vše z oboru každého a galanterního, ale nevzali si v tomto směru žádného poučení, aby jejich zloží i oni přihlásili, nýbrž naopak dálého teto ukryváli. Dekonce obviněný Jan B., který byl na základě amnestie republiky ze dne 4. května 1953 z trestu propuštěn, ale přece ani tento trest, který částečně u něho byl vykonán jej nepřevychoval v tom ohledu, aby rak dálé nepokračoval v trestné činnosti, pro kterou byl již před tím jednou odsouzen a nezatajoval zboží, které již jednou u něho bylo nalezeno.

Nalézající soud správně vzal v úvahu i profil obviněných po stránce třídní a ku kterému možno ještě dodati, že u obviněných se jedná ještě o typy příslušníků kapitalistické třídy, kteří neviděli před sebou ničeho jiného než arabského kapitálu, který získali z práce dělníků a nich zaměstraných a jimi vykořisťovaných. V této snaze pak pokračovali po likvidaci jejich proniku, kdy z důvodů spekulativních hromadili nadmerné zásoby zboží, v přesvědčení, že mají v této jejich škodlivé machinaci pro nás klidný vývoj socialistického obchodu, dokře uložený kapitál, který mohou kdykoliv výhodně pro-

miti v peněžité prostředky a žiti tak dále bezpečně, jak byli zvyklí v bě vlády burčasní republiky.

Bylo proto zcela správné, že obviněným byl vyměřen příkladný další trest na svobodě, neboť jest-li je vůbec u nich možná náprava o čemž i odvolací soud pochybuje možno jí docílit jedině trestem který byl obviněným nalézacím soudem vyměřen. Jedině tento trest může také splnit i daný účel ve smyslu § 17 tr.z., jak vůči obviněným tak i ostatním členům společnosti, především po stránce jejich výchovy.

Pokud jíak mají obvinění nějaké námitky ve svém odvolání, při uloženém jim trestu, jsou tyto námitky neodůvodněné a většine u k věmte okolnostem uvedeným v námitkách přihlédl již i nalézací soud při vyměře trestu a to jednak při charakterisaci osob obviněných jejich osobních poměrech, vzal v úvahu jejich pracovní zařazení, jejich pracovní morálku.

Odvolací soud při tom vzal jestě v úvahu jako polehčující okolnost u všech obviněných a to částečné jejich doznamí /§ 21 písm. b/ tr-z-./

Tato okolnost všem s ohledem na celkovou úvahu o výši trestu uloženého obviněným, nemůže na tomto rozhodnutí nic měnit, neboť na jednání, kterého se obvinění dopustili je v zákoně trest od 3 do 10 let, takže trest obviněným vyměřený je v trestní sazbe a to jako trest zcela přiměřený, když nebylo zjištěno takových podstatných okolností, které by snad odůvodňovaly snížení trestů pod zákonou sazbu.

Bylo proto nutno odvolání obviněných Jana, Oldřicha a Vladimíra B. do výroku o trestu odnětí svobody, jako zcela bezdůvodné zamítneuti.

II. Pokud jde o odvolání Evy B. do výroku o vině, došel soud odvolací k závěru, že jednání obviněné, nemá zákoných znaků trestného činu ohrožení zásobování dle § 134/1 tr.z., jak byla uznána nalézacím soudem vinou, nýbrž, že jest zde dáná jedině skutková podstatná trestného činu pomocí ohrožení zásobování § 7/ 134/ 1 tr.z.

Vychází totiž najevo, již ze skutkového zjištění nalézacího soudu i z doznamí obviněné Evy B., i jejího manžela, obviněného Oldřicha B., že to byl jedině on, který včetně likvidace firmy ukrýval doma a část těchto na jeho příkaz jeho manželka obviněná Eva B. převezla v dětském kočárku, poněvadž jiného dopravního prostředku neměli, ku svým rodičům spoluobviněným Ladislavu a Marii S. .

Tato její činnost byla podle jejího doznamí skončena začátkem roku 1950 a podle udání jejího manžela nejdéle do konce roku 1951, takže odvolací soud podle tohoto zjištění běže za prokázáno, že obviněná Eva B. v roce 1951 již ve své trestné činnosti nepokračovala a také opak v tomto směru nebyl během řízení zjištěn ani pakratování a že tudíž koncem roku 1951 byla její činnost skončena.

Z tohoto zjištění je patrné, že obviněná Eva B. se z častnila trestné činnosti jejího manžela sv. Oldřicha B., ne jak přímo účastnice nebo spolupachatelka, nýbrž jako pomocnice v této jeho trestné činnosti a byl proto výrok o její vině v tomto směru změněn, jak uvedeno shora.

Poněvadž došlo ku změně částečně ve výroku o vině obviněné Evy B., změnil odvolací soud částečně i výrok trestu. Při tom vzal v úvahu, že i když jde v daném případě o jednání značného stupně nebezpečnosti trestného činu pro společnost, jak odůvodňoval již správně nalézací soud, přece nutno vzít ještě v úvahu, že obviněná Eva B. jednala pod značným vlivem svého manžela, jak také i sama výslově uvedla, že byla zvyklá vždy příkazům manžela výhověti

Bylo i před odvolacím soudem prokázáno prohlášením Marie V. [redakce] Josefy M. [redakce], že v domácnosti vládl jedině obviněný, který bezprostředně hřešil na to, že jeho manželka byla z chudé rodiny, kdežto on z rodiny dobré situované a který uplatňoval vždy jenom svoji osobu a názory své manželky ani její námítky nikdy nerespektoval.

Odvolací soud s ohledem na tyto okolnosti i s ohledem na třídní původ obviněné Evy B. [redakce] a s ohledem na její osobní poměry, kdy je matkou dvou 5 dětí ve stáří od 8 měsíců do 7 let vyhověl odvolání obviněné a trest uložený nalézacím soudem obviněné přiměřeně snížil, aby tak plnil i svůj účel ve smyslu § 134 tr. z. a to jak u obviněné, tak i ostatních členů společnosti, aby byli vychováni k tomu, aby dodržovali pravidla socialistického soužití.

Odvolací soud ohledně této obviněné zrušil i výroky o vedlejších trestech, ato výroky ve smyslu § 47 tr. z. o propadnutí majetku obviněné a výroku ve smyslu § 43 tr. z. o zkrátení čestných práv občanských, nevadž během odvolacího řízení nebylo bezpečně prokázáno, že obviněná Eva B. [redakce] by trestním činem projevila nepřátelství k lidově-demokratickému rádu, nýbrž naopak, že tento čin spáchala jedině pod vlivem a svedením jejího manžela, jehož vlivu a příkazům vždy podléhalá.

Peněžitý trest obviněné uložen nebyl, ačkoliv je podle § 134/1, tr. z., podle kterého byla obviněná odsouzena obligatorním a to z toho důvodu, že nevadž tento trest by neplnil svého účelu ve smyslu § 48/2 tr. z. neboť obviněná je zcela nemajetnou, a od 1. prosince 1953 zaměstnána jako úřednice Stavebního podniku v Českých Rudimích, kdy ze svého platu živí svých 5 nezletilých dětí. Byl by proto peněžitý trest vzhledem k témtoto poměru zcela určitě nedobytný.

Podmínšené odsouzení je ve smyslu § 134/1 tr. z., podle kterého byla obviněná Eva B. [redakce] odsouzena, vyloučeno.

III. Odvolání obviněných Ladislava a Marie S. [redakce], které obvinění pouze ohlásili do odvolacího protokolu, ale neprovědli, bylo shledáno opodstatněným pouze vč. výroku o trestu.

Skutková zjištění nalézacího soudu, že kterých učiněn závěr o vině obviněných, jsou správná, když nalézací soud bezpečně zjistí, že obvinění ve svém bytě ukryvali a zatajili různé věci, které tam dovezla z příkazu jejich zetě Oldřicha B. [redakce], dcera jejich obviněná Eva B. [redakce] a o kterých věděli, nebo alespoň museli věděti, že jde o věci, které měl Oldřich B. [redakce], jako společník likvidující firmy B. [redakce]. a které ukryvá za tím účelem aby je v budoucnosti výhodně zpeněžil.

Nepochybýl proto odvolací soud, když v tomto jejich jednání shledal skutkovou podstatu trestného činu pomocí při ohrožování zásobování dle § 7/2, 134/1 tr. z. a oba obviněné manžele S. [redakce] uznal tímto trestním činem vinoumi.

Odvolací soud neměl proto žádného důvodu k tomu, aby na tento výrokohodnotícího soudu činil nějakých změn.

Pokud jde o výrok o trestu došel odvolací soud i při uvážení,

všech okolností rozhodných pro výměru trestu uvedených v § 19 tr.z. a ku kterým také i nalézací soud již správně přihlédl, k závěru, že trest na svobodě obviněný uložený je příliš přísný. Je třeba totiž uvážiti, že u obviněných se jedná o osoby dělnického původu, které byly vždy odkázány jen na práci svých rukou a jichž dobra se provdala za tehdy tak zv., pana továrníka, který si své manželky, jejich dcery, jako chudého děvčete jistě mnoho nevážil a když obvinění jediné jen pro klid v domácnosti své dcery, kde vládl vždy despoticky její manžel, chtěli vyhověti a také vyhověli. a věci jichž vlastníkem byl jejich zet Oldřich R. u sebe uschovali a ukryli. obviněný

Zdá se proto odvolacímu soudu, trest na svobodě vyměřený mělém S. příliš přísný a proto změnil výrok o trestu na svobodě v tom směru, že jim trest přiměřeně snížil, aby tak vystihoval všechny skutečnosti, které úzce souvisely s trestným činem obviněných a které byly hlavní jeho příčinou a kdy obviněný i za klin rodiny své dcery nakonec obětoval i svoji existenci školníka a vrátil se zase k manuální práci, ač je dnes již 62 letý a opět dobré pracuje, jak tomu bylo po celý jeho život.

Proto má odvolací soud za to, že i mírný trest na svobodě uložený obviněný splní svůj účel ve smyslu § 17 tr.z. a to především po stránce výchovné a bude tak dostatečným upozorněním pro obviněné do budoucnosti, že šlo u nich o porušení zákona, státu, který i oni jako pracující pomáhají svéjí práci budevati.

Peněžitý trest uložený oběma obviněným již nalézacím soudem a převzatý i odvolacím soudem podle jeho názoru splní svůj účel uveden § 48/2 tr.z.

Podmíněné vdsouzení je vyloučeno s ohledem na ustanovení § 134/l tr.z., podle kterého byli oba manželé S. od souzení,

IV. Pokud jde o odvolání obviněné Miroslavy R. ve výroku o vině došl odvolací soud k závěrečnému přesvědčení, že toto odvolání je zcela odpostatněné.

Nalézací soud správně nezhodnotil zjištěné skutkové okolnosti po stránce právní a neuvážil, že účastenství na trestném činu i spolupachatelství i pomoc vyžaduje aktivní činnost nebo společnou aktivní pomoc pachateli. Z obhajoby obviněné Miroslavy R. která během řízení nebyla vyvrácena, ale potvrzena i jejím manželem obviněným Vladimírem R., vychází na jeho zcela bezpečně pravý opak a kdy i svědkyně Božena [] / čl. 19/ dokazuje, že obviněná Miroslava R. několikrát říkala svému manželu obviněnému Vladimíru R., aby věci, které nesídl domů a doma uschovával, z bytu odstranil aby je neměl doma, ale ten, že ji vždy ujistil, aby se o věci nestraala, že je vše v pořádku a že to je jedině jeho věci

Tyto skutečnosti však nikterak neprokazují, že by byla obviněná Miroslava R. nějak aktivně se zúčastnila trestných činností svého manžela, jak by vyžadovala skutková podstatu trestného činu, pre který byla obviněná nalézacím soudem vdsouzena, t. j. trestného činu ohrožení zásobování dle § 134/l tr.z...
zadne

V daném případě, podle dosavadního skutkového zjištění, mohlo by jednání obviněné zakládat skutkovou podstatu trestného činu

nepřekážení trestného činu dle § 164 tr.z. nebo neoznámení trestného činu dle § 165 tr.z., ale v takovémto případě obviněná Miroslava B. [] jak manželka obviněného Vladimíra B. [] nebyla podle zákona povinna v tomto směru činiti nějaké opatření podle trestního zákona.

Bylo proto odvolání obviněné Miroslavy B. [] vyhověno a rozsudek nalezáci o soudu ve výroku o vině i trestu zrušen a obviněná pro nedostatek důkazu dle § 162 lit.c./ tr.-ř. ze žaloby pro trestný čin ohrožení zásobování dle § 134 /1 tr.z- zproštěna.

V. Ostatní výroky r. z. soudku nalezáciho soudu, které ani odvolání nepleny nebyly zistávají bez změny a tudíž v platnosti, že správných důvodů, na které odvolací soud odkazuje.

VI. Obvinění Jan, Oldřich a Vladimír B. [] jejichž odvolání se nesetkalo s úspěchem jsou povinni nahraditi náklady odvolacího řízení a to každi jednou třetinou / § 68/2 a § 70 /1 tr.ř./.

VII. Obvinění Miroslava B. [] Ledišlav a Marie S. [] jejichž odvolání se setkalo částečně s úspěchem nehradí náklady odvolacího řízení / § 70 /1 tr.ř./.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí není dalšího řádného právního prostředku.

V Pardubicích dne 29. prosince 1953 .

RUDOLF VOKROU
za správce soudního řízení
Místní kancelář, oddělení,

Dr. Vokrou